

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะ
ความดันโลหิตสูงเรื้อรังควอน แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน
โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย

ผู้เขียน นางสาวเดือนนภา อิ่มเพ็ง

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้สูงอายุ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร สุคำวัง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โรจน์ จินตนาวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

ภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง พบบ่อยในผู้สูงอายุที่มีประวัติเป็นโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่สามารถควบคุมระดับความดันโลหิตให้อยู่ในเกณฑ์ปกติได้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องการแนวปฏิบัติทางคลินิกที่เฉพาะ และเหมาะสมสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง การศึกษาเชิงพัฒนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย และศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ การพัฒนาใช้กรอบแนวคิดการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (National Health and Medical Research Council [NHMRC], 1999) และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแนวปฏิบัติทางคลินิกโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 14 ราย จากบุคลากรทีมสุขภาพที่ปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยและจริยธรรม 2) การประเมินสภาพผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง 3) การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง 4) การให้ความรู้สำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง 5) การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรังอย่างต่อเนื่อง และ 6) การพัฒนาคุณภาพการบริการ โดยมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติทางคลินิกทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ

2. มีความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกที่พัฒนาไปใช้สำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัย

ดังนั้นแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรังที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้จึงควรนำไปใช้ในการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะความดันโลหิตสูงเรื้อรัง แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลศรีสังวรสุโขทัยต่อไป

Independent Study Title   Development of Clinical Practice Guidelines for Care of Older Persons with Hypertensive Urgency, Emergency Unit, Srisangworn Sukhothai Hospital

Author   Miss Daunapa Eimpeng

Degree   Master of Nursing Science (Gerontological Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Khanokporn   Sucamvang   Advisor

Assistant Professor Dr. Rojanee   Chintanawat   Co-advisor

ABSTRACT

Hypertensive urgency is frequently found in older persons with uncontrolled hypertension. Hypertensive urgency is a significant problem that needs specific and appropriate clinical practice guidelines (CPG's). This developmental study aimed to develop clinical practice guidelines for care of older persons with hypertensive urgency at the Emergency Unit, Srisangworn Sukhothai hospital and to test the feasibility in using such CPGs. The Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999) guidelines were used as a framework. The CPGs were validated by 3 experts. The sample included 14 emergency unit healthcare personnel who were purposely selected. The study was conducted from November 2009 to May 2010. Data were collected using a questionnaire on feasibility of using the CPGs for care of older persons with hypertensive urgency. Data were analyzed using descriptive statistics.

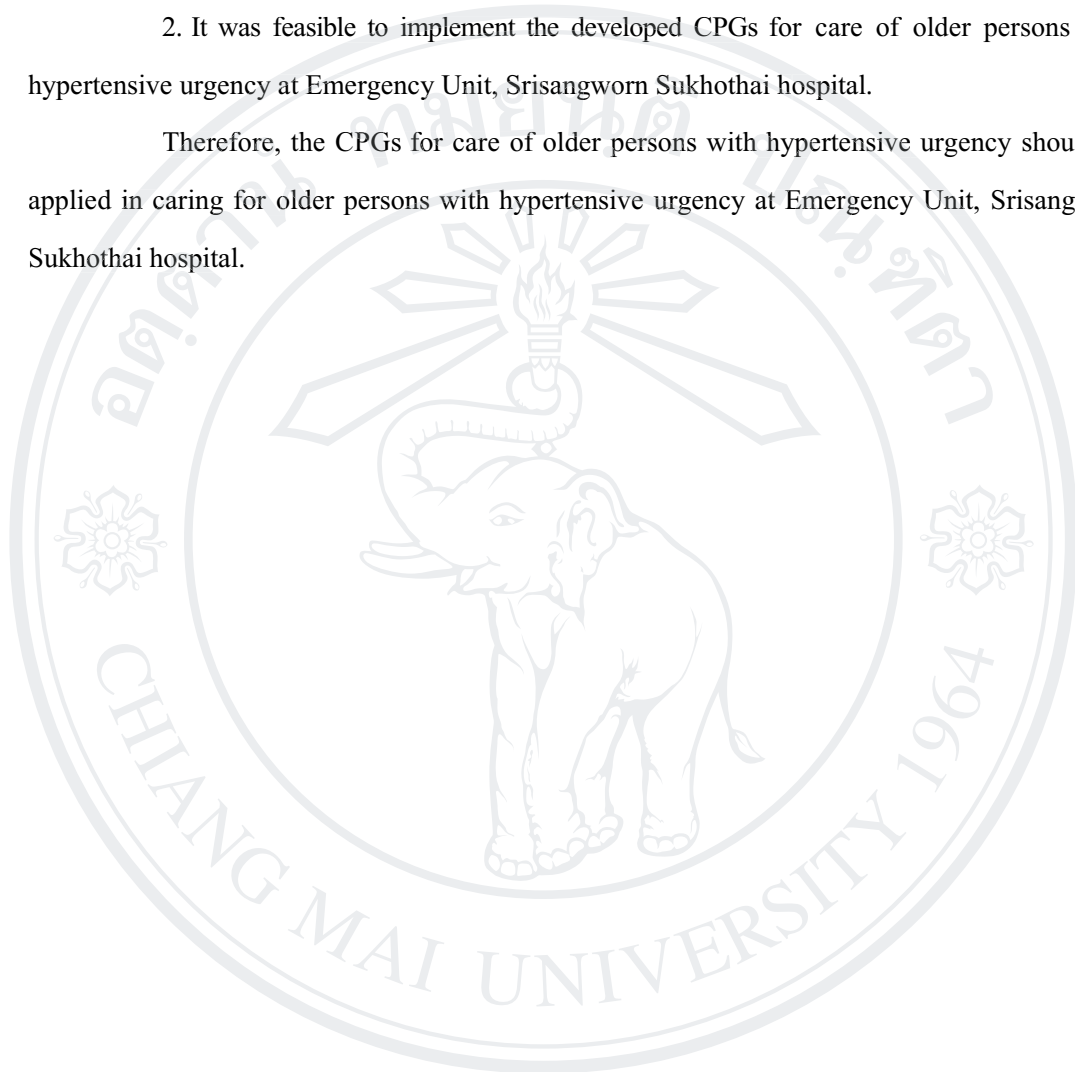
The results of the study revealed that

1. The CPGs for care of older persons with hypertensive urgency at Emergency Unit, Srisangworn Sukhothai hospital consisted of six components: 1) client's rights protection and ethics, 2) assessment of older persons with hypertensive urgency, 3) caring for older persons with hypertensive urgency, 4) education for those caring for older persons with hypertensive urgency,

5) continuation of care for older persons with hypertensive urgency, and 6) improvement of quality of service. The CPGs consisted of 50 recommendations of clinical practice.

2. It was feasible to implement the developed CPGs for care of older persons with hypertensive urgency at Emergency Unit, Srisangworn Sukhothai hospital.

Therefore, the CPGs for care of older persons with hypertensive urgency should be applied in caring for older persons with hypertensive urgency at Emergency Unit, Srisangworn Sukhothai hospital.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved